

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. liepos 1 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Artūro Driuko, Gedimino Sagačio (kolegijos pirmininkas) ir Algirdo Taminsko, susipažinusi su 2021 m. birželio 22 d. paduotu atsakovės uždarnosios akcinės bendrovės „Pietryčių srautas“ kasaciniu skundu dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. balandžio 29 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė :

Atsakovė uždaroji akcinė bendrovė „Pietryčių srautas“ padavė kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. balandžio 29 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovo Lietuvos teatro, muzikos ir kino muziejaus ieškinį atsakovei uždarojai akcinei bendrovei „Pietryčių srautas“ dėl sandorio pripažinimo negaliojančiu ir restitucijos taikymo, trečiasis asmuo – Lietuvos Respublikos kultūros ministerija. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – [CPK](#)) 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte įtvirtintu kasacijos pagrindu.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų ([CPK](#) 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais ([CPK](#) 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis), skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Atsakovė nurodo, kad teismai nukrypo nuo Lietuvos apeliacinio teismo 2019 m. kovo 28 d. nutartyje civilinėje byloje [Nr. e2A-152-553/2019](#) suformuotos praktikos, taip sukurdami visiškai priešingą teisės precedentą ir pažeisdami teisinį stabilumą bei tikrumą. Anot atsakovės, apeliacinės instancijos teismas išvadą, kad pirmosios instancijos teismas ginčijamame sprendime teisingai nustatė, jog valstybės ir savivaldybių turto nuomos tvarką reglamentuojantys teisės aktai taikytini pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – [CK](#)) 1.3 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas [CK](#) ir kitų teisės aktų konkurencijos taisykles, padarė iš esmės neatsižvelgęs ne tik į Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintą teisės aktų hierarchijos imperatyvą, bet ir į vieną pagrindinių valstybės principų *lex retro non agit*, draudžiančių atgalinį įstatymo ar kito teisės akto taikymą. Atsakovės teigimu, minėtoje Lietuvos apeliacinio teismo nutartyje išaiškintina, kad Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo 15 straipsnio 3 dalies norma, nustatanti valstybės ilgalaikio materialiojo turto nuomos maksimalų terminą, įsigaliojo 2014 m. spalio 1 d. ir dėl to maksimalus leistinas nekilnojamojo turto nuomos terminas turėjo būti skaičiuojamas nuo 2014 m. spalio 1 d. Tai patvirtina, kad laikotarpis iki 2014 m. spalio 1 d. negali būti įtraukiamas į bendrą nuomos terminą, nepriklausomai nuo to, ar nuomos teisiniai santykiai pratęsimi ar atnaujinami. Atsakovė nurodo, kad teismai nepagrįstai nesivadovavo šiuo precedentu ir priėmė visiškai priešingą sprendimą.

Teisėjų atrankos kolegija, susipažinusi su atsakovės uždarnosios akcinės bendrovės „Pietryčių srautas“ kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentais nepagrindžiamas nukrypimas nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos bei [CPK](#) 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimas. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų nors vieną [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nurodytą bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindą.

Dėl nurodytų priežasčių yra pagrindas konstatuoti, kad atsakovė nepagrindė, jog egzistuoja teisinis pagrindas peržiūrėti bylą kasacine tvarka. Taigi kasacinis skundas neatitinka [CPK](#) 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakyta priimti ([CPK](#) 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakant priimti kasacinį skundą atsakovei grąžinamas sumokėtas žyminis mokestis ([CPK 350 straipsnio](#) 4 dalis), taip pat nesprendžiamas prašymas dėl žyminio mokesčio mokėjimo atidėjimo.

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti atsakovei uždarojai akcinei bendrovei Pietryčių srautas (j. a. k. 125408936) 50 Eur (penkiasdešimt eurų) žyminį mokestį, sumokėtą uždarnosios akcinės bendrovės STEIGIMO 2021 m. birželio 22 d. AB Luminor banko lėšų pervedimo nurodymu Nr. 809.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Artūras Driukas

Gediminas Sagatys

